Єднаймося в Просвіті!

ГАЛИЦЬКА ПРОСВІТА

Воскресайте,
камінні душі,
Розчиняйте серця і чоло,
Щоб не сказали
Про вас грядущі:
– Їх на землі не було…
Василь СИМОНЕНКО

3 (523)
14 січня
2015 р.

Тижневик "Галицька Просвіта" * Засновник – Івано-Франківське ОО ВУТ "Просвіта" ім. Т. Шевченка * Свідоцтво – ІФ № 521 від 15.06.2004 р. * Шеф-редактор – Степан Волковецький * Головний редактор – Богдан Вівчар * Літературний редактор – Ірина Шумада * Верстка – Марія Дзебчук * Набір – Наталія Дяченко * Друк – КП фірма "ЛІК" * Тираж – 2000 примірників * Замовлення – № 1049 * Наша адреса: 76018, м. Івано-Франківськ, вул. М. Грушевського,18 * тел. (0342) 75-05-86, * тел./факс (03422) 2-38-67 * e-mail: oblasna-prosvita@ukr.net * http://uaprosvita.if.ua/ * Наші реквізити: Р/р 26003300012896 в ПАТ "Ідея Банк" МФО 336310, код 04929075. * За зміст і достовірність інформації у рекламі відповідає рекламодавець * Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій і подає матеріали для дискусії * За точність викладених фактів відповідає автор * Редакція застерігає за собою право редаґувати і скорочувати матеріали * Листування з читачами – тільки на сторінках газети

КОЛОНКА РЕДАКТОРА

НА ЧАСІ!

Уже традиційно у новорічні дні ми згадуємо Провідника ОУН Степана Бандеру, як і тих, хто, сповідуючи ідеї ОУН, клали життя на вівтар волі. Українці-патріоти вважають його своїм великим попередником. Вороги ж і далі намагаються облити брудом, спаплюжити, а самому слову бандерівець надати неґативного змісту, прирівнявши до слова фашист, ображаючи останнім усю націю.

Якби ж то тільки москалі старалися. Так ні, своїй п'ятій колоні не дають спокою лаври Герострата *(читайте публікацію «Підступні акценти...» на 2 стор.)*. Але чи лише в них проблема? Питання до нас самих: чому ми чекаємо, що нашу історію і про наших героїв напишуть усілякі бузини. Чому ми її самі не пишемо й не утверджуємо. Скажімо, 23 роки на порядку денному нашого парламенту – питання про визнання учасників ОУН–УПА борцями за волю України. Щоправда, усі ці роки не був він українським. Але ж уже й маємо майданну Верховну Раду, а про таке наболіле питання чомусь так і не згадують.

«Не на часі! – скаже хтось, – є проблеми і важливіші…» Щодо важливості погодитись ще можу. А ось щодо «не на часі», то скажу: якраз на часі. Бо це водночас буде визнанням героїв Майдану, учасників військових дій на сході як борців за незалежність України. А допустімо, що закони від 16 січня минулого року не були б скасовані, якби Майдан не встояв... То його учасники були б так само упосліджені й переслідувані в Україні, як і їхні попередники, які віддавали свої життя за волю у далекі сорокові роки минулого століття? Отож зрозуміло, чому громадськість вимагає від Президента повернення звання Героя України Степану Бандері й Роману Шухевичу. Поки що Глава держави роздумує. Але врешті-решт історична справедливість має затріумфувати.

Гадаю, що ця справедливість має бути встановлена і щодо української мови. Як на мене, ідея «Єдина країна – Єдиная страна» аж ніяк не відповідає потребі дня. Це вже було, і бачимо, що маємо. Має бути «Єдина країна!». І все. І всі, хто сповідує цю ідею, зобов'язані до неї долучитись. На державній, а хто на своїй національній мові. Чи то російській, кримськотатарській, грецькій, угорській, румунській… Але державна – насамперед.

Спостережливий громадянин помітив, що Революція гідності ніби розмила це першорядне значення української мови як державної, мовляв, на Майдані не питали, якою мовою розмовляєш.

Так-то-так, але всі стояли за найвищу цінність – українську Україну. А вона без державної мови відбутися не може. Ті, що мають іншу думку, утворили донлугандію. Тому так важливо, щоб усі владні й представницькі та виконавчі інституції взялися нарешті впроваджувати 10-ту статтю Основного Закону, а заодно і Закони України «Про засади державної мовної політики», «Про захист прав споживачів» та інші. Двомовність Майдану вони сприйняли як необов'язковість виконання вищеозначених законів. А наша толерантність аж зашкалює. Як часто учасники радіопередач на Першому національному, вибачаючись, переходять на російську, мовляв, щоб їх зрозуміли донецькі, кримчани. Та розуміють, коли є потреба. Ось скільки їх пройшли через координаційний штаб з допомоги переселенцям, що діє у «Просвіті», і нічого – всі розуміють українську.

Та через таку поступливість тепер державну на багатьох теле- і радіоканалах почуєш хіба що в рекламі. І тому Українська республіканська партія звернулась до Генеральної Прокуратури України з «Заявою про злочин» щодо невиконання телеканалом «Інтер» вищезгаданих законів. Вимога, яка стосується не лише цього телеканалу, а й багатьох інших: ужити відповідних заходів для забезпечення належного функціонування української мови як державної…

Господи! Допоки ми будемо цього просити? Невже не час поставити це найпершою умовою мовлення і друкування усіх засобів масової інформації. Час. Давно вже час!

Богдан ВІВЧАР

СЕСІЇ РАД

ЖИТИМЕМО ЗА МОЖЛИВОСТЯМИ

Перед початком другого пленарного засідання 34-ої сесії обласної ради пластуни передали прикарпатцям Вифлеємський вогонь як символ великого християнського свята – Різдва Христового. А міському голові Івано-Франківська Вікторові Анушкевичусу було вручено Почесну грамоту Кабінету Міністрів України.

А на сесії ішлося насамперед про бюджет 2015-го. Директор департаменту фінансів облдержадміністрації Галина Карп поінформувала про основні показники кошторису, за яким має жити Івано-Франківщина в новому році. Вона, зокрема, повідомила:

– За обласним бюджетом закріплено 10 відсотків податку на прибуток, збільшено зарахування – до його загального фонду – екологічного податку з 10 відсотків до 55 відсотків. У міжбюджетних відносинах запроваджують нову трансфертну політику – області надаватимуть базову дотацію, освітню, медичну та субвенцію на підготовку робітничих кадрів. Із Державного бюджету передають на обласний фінансування семи професійно-технічних навчальних закладів, двох закладів позашкільної освіти, чотирьох закладів фізичної культури і спорту, а також установи ветеринарної медицини.

Загальний ресурс цьогорічного обласного бюджету становитиме 3,6 млрд. грн. – на 106 млн. більше, ніж торік. Основні параметри бюджету – зростання на 1,1 відсотка мінімальної зарплати і прожиткового мінімуму. Індекс споживчих цін – 13,1 відсотка. Обсяг доходів загального фонду бюджету становитиме 356,5 млн. грн. – це фактично на рівні 2014 року. Видатки загального фонду (3,6 млрд. грн.) будуть на 111 млн. грн. більшими, ніж торік. При розподілі видатків враховано у повному обсязі всі соціальні стандарти, закладені урядом у Законі про Державний бюджет, зростання цін на енерґоносії на 25 відсотків. Також проіндексовано незахищені статті видатків по бюджетних установах. З урахуванням цього видатки на галузь освіти області становитимуть 417,3 млн. грн. – більше на 94 млн., на охорону здоров'я – 603 млн., що більше на 29,6 млн., соціальний захист – 64,3 млн., що більше на 9,5 млн. Обсяг коштів на виконання реґіональних програм становитиме 210,8 млн. грн. і зросте на 74,5 млн. порівняно з 2014-им. Обсяг міжбюджетних трансфертів закладено в сумі 3,2 млн. грн.

Але зростання видаткової частини обласного бюджету-2015 однак не компенсує потреб фінансування галузей у зв'язку з девальвацією гривні.

Попри серйозну критику обласного бюджету-2015, депутати одностайно проголосували за ухвалення цього кошторису.

Внесено зміни до обласних програм, ухвалено кадрові рішення.

Н. К.

НОВИНИ УКРАЇНИ І КРАЮ

Військові вчитимуться

У 2015 році Збройні сили України візьмуть участь в 11 спільних морських, сухопутних та повітряних міжнародних навчаннях.

Про це на брифінґу повідомила речник Міноборони Вікторія Кушнір.

За її даними, в тому числі 4 військові навчання пройдуть на території України.

Зокрема, українські війська візьмуть участь у щорічних спільних навчаннях з ВМС США «Сі Бриз-2015», військових навчаннях «Рапід Трайдент», у військово-морських навчаннях «Морський щит», багатонаціональних командно-штабних навчаннях «Кленова арка» тощо.

«Це забезпечить бойову підготовку наших військ відповідно зі стандартами країн-членів НАТО», – зазначила Кушнір.

Крім того, речник Міноборони повідомила, що серед головних завдань відомства на 2015 рік – відновлення інфраструктури Донбасу, оптимізація і дислокація військ з урахуванням формування 4-ох опорних пунктів командування, відновлення Військово-морських сил ЗСУ.

Переселенців не меншає

В Україні зареєстровані 633 824 тис. тимчасово переміщених осіб із зони проведення антитерористичної операції на Донбасі й території тимчасово окупованого Криму.

Про це повідомляє міжвідомчий координаційний штаб при Державній службі з надзвичайних ситуацій України, передає Еспресо.TV.

«Згідно з оперативною інформацією з тимчасово окупованої території і районів проведення антитерористичної операції в інші реґіони переселено 633 824 тис. осіб, у тому числі з Донецької, Луганської областей – 613 841 тис. осіб (за добу – 23 особи), а також громадяни, переселені з Автономної Республіки Крим та міста Севастополь – 19 тис. 983 особи», – йдеться в повідомленні.

В зону АТО – тільки за перепустками,

повідомляє Еспресо.TV з посиланням на Міноборони. І лише через сім транспортних коридорів.

Для отримання перепустки потрібно подати заяву з описом маршруту пересування і терміном перебування в зоні АТО і паспорт (оригінал і копію). Потрібна також копія документа, який підтверджує необхідність поїздки на контрольовану/неконтрольовану українською владою територію (наприклад, документ, який підтверджує, що людина проживає в зоні АТО, довідка про місце поховання близьких в зоні АТО, довідка про хворобу близьких, які проживають в зоні АТО, довідка з роботи або інші документи).

Зазначені документи можна буде надати прямо в пунктах пропуску. Спеціальна перепустка виготовляється протягом 10 днів. Пропускний режим стосуватиметься всіх громадян, які досягли повноліття.

Пакунок з Японії

Прикарпатський «Правий сектор» отримав посилку від українки з Японії.

«Її з далекої Японії ми чекали більше місяця. Передаємо величезне вітання та подяку пані Наталії Сонгар за підтримку бійців ПС! Термобілизна, теплі шкарпетки, зігрівайки, мочалки, пластирі від м'язевих болів і від температури, вітаміни, чай, термосумки для продуктів – наступного тижня все це поїде на базу 5 ОБ ДУК!», – ідеться у повідомленні організації.

Вітаємо всіх Василів, Василин, Васильовичів і Василівних з іменинами, а всіх просвітян краю – зі Старим Новим роком!

З НОВОРІЧНИХ ВІТАНЬ ВЕЛЬМИШАНОВНІ ПРОСВІТЯНИ!

Щиро вітаю вас усіх з найулюбленішими у народі святами – Новим роком та Різдвом Христовим!

Від усього серця зичу вам родинного щастя, міцного здоров'я, незгасної життєвої наснаги, впевненості у завтрашньому дні, нових вагомих досягнень у невтомній діяльності задля добра української нації, Господнього благословення і непохитної віри у перемогу України на всьому просторі соборної держави!

Нехай ангел Божий принесе вам, родинам і вашим друзям мир, здоров'я, щастя, радість і впевненість у завтрашньому дні, благословення і рясних Господніх нагород!

Щоб у ваших думках ніколи не згасав вогонь надії, любові й добра!

Нехай завжди з вами буде Господь, а дорогу у майбуття завжди осяває яскрава різдвяна зірка!

Веселих новорічних та Різдвяних свят!

Щастя та добробуту!

Христос народився! Славімо Його!

Слава Україні! – Героям слава!

З глибокою повагою професор
Микола КУЧЕРЕПА,
голова Волинської «Просвіти»

АКЦІЇ

БЛАГОДІЙНИЙ КОНЦЕРТ

За сприяння Івано-Франківського обласного об'єднання ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка, відділу культури Коломийської райдержадміністрації та волонтерської групи «Вільне небо» у Народному домі «Просвіта» відбувся благодійний концерт «Єднаймося у коляді і пісні» з участю Василя Свищука, Христини Левицької, Миколи Кавацюка. Під час концерту відбувся збір коштів на підтримку наших земляків – воїнів АТО. В акції також взяли участь вертеп «Звізда», Руслан Присяжнюк, сімейне тріо бандуристів Чернецьких.

ШАНОВНІ КРАЯНИ!
ДОРОГІ ПРОСВІТЯНИ!
Триває передплата на газету «ГАЛИЦЬКА ПРОСВІТА».
Передплатний індекс – 91083.
ВАРТІСТЬ ПЕРЕДПЛАТИ (без оплати оформлення):
на місяць – 4,30 грн., на півроку – 25,80 грн., на рік – 51,60 грн.

НЕЗАБУТНІ

У ці дні минуло б вісімдесят років поетові-патріоту високого громадянського обов'язку перед майбутніми поколіннями за побудову України – Василеві Симоненку.

СЛОВО – ТВЕРДАЯ КРИЦЯ...

Свого часу Євген Маланюк за десятиліття до появи на світ Василя Симоненка писав: «Як в нації вождів нема, тоді вожді – її поети». І, безперечно, в час, коли в Україні не було (на жаль, немає і сьогодні – ред.) духовного провідника, який об'єднав би український народ. Отже, за Маланюком, вождем бути поетові. Таким поетом-предтечею шістдесятників силою свого таланту і громадянською мужністю став Василь Симоненко, який, словами Маланюка, «перекував стилет на стилос» і своїм полум'яним словом кличе нас до бою за Українську Державу.

Вчитайтесь, вдумайтесь у поетове слово. Воно актуальне, як і десятиліття тому.

* * *

Ти знаєш, що ти – людина?
Ти знаєш про це чи ні?
Усмішка твоя – єдина,
Мука твоя – єдина,
Очі твої – одні.

Більше тебе не буде.
Завтра на цій землі
Інші ходитимуть люди,
Інші кохатимуть люди –
Добрі, ласкаві й злі.

Сьогодні усе для тебе –
Озера, гаї, степи.
І жити спішити треба,
Кохати спішити треба –
Гляди ж не проспи!

Бо ти на землі – людина,
І хочеш того чи ні –
Усмішка твоя – єдина,
Мука твоя – єдина,
Очі твої – одні.

УКРАЇНІ

Коли крізь розпач
випнуться надії
І загудуть на вітрі степовім,
Я тоді твоїм ім'ям радію
І сумую іменем твоїм.

Коли грозує далеч неокрая
У передгроззі дикім і німім,
Я твоїм ім'ям благословляю,
Проклинаю іменем твоїм.

Коли мечами злоба небо крає
І крушить твою вроду вікову,
Я тоді з твоїм ім'ям вмираю
І в твоєму імені живу!

РЕЗОНАНС

ПІДСТУПНІ АКЦЕНТИ, або ПРАВДА ПЕРЕМОЖЕ

Ми вже розповідали, ща напередодні дня народження Провідника ОУН Степана Бандери телеканал «1+1» показав нібито документальний фільм про його життя, сповнений бридких інсинуацій. Подаємо ще один відгук.

Авторка Світлана Усенко – досить відома тележурналістка, яка реалізовувала на телеканалі «1+1» проект «Сексмісія». Потім творчі пошуки привели її аж до Москви. У столиці Расєї-матушки вона теж шукала сексуального щастя. І не тільки там, а й у східних монастирях. Цікавилася древніми практиками розвитку сексуальності, що, з огляду на її зовнішність є, напевне, доволі актуальним, вивчала магічні ритуали, розробляла ідеальний сценарій сексу і навіть відкрила людству таємницю жіночого оргазму. Тож москалі фільм про пошуки дивної підстаркуватої жіночки з Києва (яка чи то недобрала любові, чи перебрала чогось іншого) продають тепер за чималі гроші.

Займалася вона цією справою і хай би. Та ні, взялася за українських світочів, котрі є нашими надихаючими символами. Чи то «лаври» Бузини не дають пані Світлані спокою, чи то замовлення від Москви надійшло (Бузина теж після написання порнографічних творів узявся розвінчувати Шевченка), але сексуально стурбована жіночка Світлана Усенко раптом зрозуміла, що їй треба пізнати Шевченка і Бандеру як людей, дізнатися про всі їхні слабкості. І ця дрібна, але амбітна людина, замахнулася ще й на славу Герострата, несамовитого Віссаріона Бєлінського та ідеологів радянських спецслужб.

Щодо Тараса Шевченка, то нічого нового новітній інквізитор не сказала. На початку 80-их років минулого століття я навчався в Черкаському педагогічному інституті. Звичайно ж, нас возили по шевченківських місцях.

У Моринцях я, як це зазвичай роблю, постарався розговорити місцевих жителів. Чогось дуже цікавого не почув, але слова одного літнього дядька запам'ятав. Він зауважив, що Шевченко був позашлюбним сином царя. Версія здалася мені настільки дикою, що я навіть розсміявся. «Ага, – відповів дядькові, – не мав бідний цар, де собі коханку вибрати, аж у Моринцях кріпачку знайшов...»

Дядько трохи образився. «То чого ж він такий талановитий був? – відповів з викликом. – Ти думаєш, що з грязі можна отак легко стати художником і поетом? Е ні, тут гени потрібні...» – «Оце ви такої думки про своїх земляків?! – здивувався я. – Отак низько їх оцінюєте. Розписалися за всіх у нікчемності й бездарності».

Дядько трохи знітився і на цьому наша розмова закінчилася. Може б, я про неї ніколи і не згадав, та в день смерті нашого Пророка, 10 березня минулого року, телеканал «1+1» показав, як було анонсовано, сенсаційний фільм «Таємниці генія Шевченка». І в ньому Світлана Усенко повторила, по суті, те саме. Ще й зобразила нашого Пророка гультяєм, зрадником друзів і взагалі якоюсь неврівноваженою особою. Хто мені доведе, що Пушкін чи Роберт Бернс не пили, не гуляли з жінками і не билися? Але про них не знімають фільми з образливими припущеннями, бо не трапилося в росіян чи шотландців Усенків, котрі хочуть пізнати світочів як звичайних людей, копирсаючись у їхній спідній білизні.

Та не пізнаєте ви наших геніїв і героїв. Генії тому й генії, що незбагненні, особливо для людей далеких від традицій і культури їхнього народу! Читайте «Кобзар», там є усе, що робить українця українцем і гордою людиною. І тоді вам буде зовсім нецікаво, чи пив Шевченко горілку у пісках Мангишлаку, чи ні. Читайте історію України і її культури і не треба буде шукати зерно геніальності українця в генах чужинців.

А от за ще бездарніший, нудний і розхристаний фільм «Секрети Бандери», який показали по телебаченню 25 грудня, треба було б, як кажуть, по фізіономії дати. Тільки ідіот міг з перших кадрів телепасквілю запитати: Бандера – Юда чи герой? А ще заперечити, що сам він символізує прапор визволення нації.

Тільки несповна розуму людина може виводити прізвище Бандера від слова балда. Хто виріс в СССР, добре пам'ятає казку Пушкіна «О попе и работнике его Балде». Те, що означає це слово, характеризує саме таких «пошуковців».

Тільки ворог України в час, коли слово бандерівець об'єднує, надихає на боротьбу з російським окупантом, може обливати брудом людину, котра стала прапором визвольної боротьби українців! Зрештою, це слово й означає в іспанців та італійців прапор. І в українців також.

Так, Степан Бандера був малого зросту і слабкого здоров'я. Як і тисячі інших видатних людей, мав якісь вади. Але він усе життя йшов до однієї мети – Незалежності України. І робив у тих умовах усе, що міг, і навіть більше. Але автори фільму побачили щось інше, почули ворогів і зрадників Провідника і вилили на нього стільки бруду, скільки подужали. Про те, що його звеличує, згадувалося зрідка й побіжно. Те, чого нема, домислювалося й притягувалося за вуха.

Вороги боялися й ненавиділи Бандеру і задіяли величезні ресурси, щоби його знищити. Та пам'ять вбити не змогли. Нові недруги підступно продовжують їхню справу і задля цього навіть нацьковують на Бандеру сина леґендарного Романа Шухевича Юрія Шухевича, переконуючи його, що Шухевич вищий за Бандеру. І в Сталіна було безліч талановитих воєначальників. Та сталіністи і досі переможцем у війні вважають саме Сталіна. Бо є воїни, а є лідери, ідеологи. Усенко ні слова не сказала про Бандеру ідеолога, публіциста.

Бандера залишиться Бандерою, Героєм України, видатною особистістю. І жодна облуда не посіє сум'яття в душах українців. Бо правда завжди перемагає, а Бандеру не побороли, навіть убивши, і керівники СССР.

Олександр ВІВЧАРИК

ЄДИНА КРАЇНА

НАВЧИЛИСЯ КОЛЯДИ

У рамках проекту «Схід і Захід разом: Різдво у Карпатах» у сім'ях прикарпатців святкували майже півтисячі школярів з Донецького краю. Із усього видно, було їм весело і радісно. Бо ж щойно вони повернулися з Прикарпаття, як заспівали губернаторові Олександру Кіхтенку «Щедрика», інформує прес-служба Донецької облдержадміністрації.

Олександр Кіхтенко був вражений тим, що лише за тиждень перебування на Івано-Франківщині школярі не тільки вивчили колядки, а й полюбили державну мову – навіть уже в Краматорську більшість далі спілкується українською.

Нагадаємо, в рамках благодійної акції «Різдво у Карпатах» школярі з Донецької області спеціальним поїздом «Краматорськ–Івано-Франківськ» вирушили до столиці Прикарпаття. Таку поїздку за сприяння облдержадміністрацій двох реґіонів для донецьких дітей допомогли організувати народні депутати.

Діти проживали в прикарпатських сім'ях, які радо прийняли на різдвяний відпочинок школярів із фронтового Донбасу.

НА ТОМУ СТОЮ

Звільнений з російського полону українець укоротив собі вік. Причина? Його і ще ряд полонених позбавлено дітородних органів. Безпрецедентний акт бузувірства скоєно в московському полоні. Хто несе відповідальність за акт геноциду? Не секрет, що терористичну банду ДНР–ЛНР підтримує своїм військом Шибздик – диктатор РФ.

ШИБЗДИК ПЕРЕПЛЬОВУЄ ҐІТЛЕРА

Отож відповідальність за бузувірство і геноцид несе керівництво Росії. Історія знає прецеденти такої відповідальності. А кого уповноважено від ООН судити винних за акти геноциду? Та міжнародний трибунал у Гаазі. Це його найсвятіша повинність.

Поспішив бідолаха-полонений. Його прямий обов'язок був подати позов до трибуналу в Гаазі на президента Росії. Але йому ніхто не підказав такого кроку. А мав би підказати не хто, а Президент України. Це його святий обов'язок – боронити своїх підданих. Він би міг і сам та ще й разом з прем'єром та спікером ВР звернутися до Гаазького трибуналу з позовом на Шибздика. Був би розголос і сором на весь світ.

Але Президент України цього не зробить: не буде псувати відносини з окупантом. Ану ж, той не піде на мир з Україною, якого так жде ґарант Конституції України. Не може ґарант псувати стосунки з аґресором.

Якщо Президент із прем'єром не годні цього зробити, то міністру оборони України просто-таки нема як відхрещуватися від такого кроку: Шибздика під суд! За своїх бійців має піти на таку «публіку» міністр оборони.

А коли й він відмовиться: знайде «хитру причину»? Що тоді?

Тоді вся надія на комбатів-депутатів ВР: Семенченка, Яроша, Березу. Подбайте за своїх побратимів! Покажіть приклад братерської вояцької дружби!

А коли й вони не посміють лоскотати Шибздика?

Та ж у Верховній Раді майже 450 депутатів. Хтось та знайдеться. Хоч би й М. Джемілєв. Заразом згадає й упосліджених своїх кримських земляків.

Ох, і розголос був би у світі! Шибздика – до ганебного стовпа!

Оповістку прислати йому явитися на суд. Не приїде – судити заочно!

І це буде доказ, що світ не байдужий до злочинів Шибздика, що світ стоїть за людський порядок у світі й людські закони прикладає до всіх без винятку: перед законом усі рівні. Вдаєшся до геноциду? Дістанеш належний вирок.

Чи діждемось ми Вашинґтона – як питав Т. Шевчеко – з новим і праведним законом?

А діждемось таки колись!

Але нам треба не колись, а сьогодні: сьогодні треба запозвати Шибздика до Гаазького трибуналу.

Президенти (а маємо їх живих – четверо), прем'єри, спікери, міністри, народні депутати! Історія, цивілізація, Божа справедливість чекає від вас підтвердження, що ви – Президенти, прем'єри, спікери, міністри, народні депутати!

На слизькому не спіткніться!

Святослав КАРАВАНСЬКИЙ

НОВАЦІЇ

ЗА ПАСПОРТАМИ – ЧЕРГИ

У понеділок зранку в Державній міґраційній службі України розпочнуть приймати документи для оформлення біометричних паспортів, повідомляє УНН.

Як зазначив керівник пресслужби відомства Сергій Гунько, оформити документи громадяни України зможуть у будь-якому відділенні ДМС без прив'язки до місця проживання. Термін оформлення документу становитиме 20 днів. Однак, біометричний паспорт можна буде оформити за прискореною процедурою у сім робочих днів, сплативши подвійну вартість держмита й адміністративних послуг.

При оформленні паспорта сплачується державне мито у розмірі 170 грн., вартість адмінпослуг до держбюджету – 87 грн. 15 коп. А також вартість бланку – їх буде два типи: з електронним чіпом (тобто на біометричний паспорт) коштуватиме 261 грн. та без електронного чіпа, за який потрібно буде заплатити 204 гривні.

Як раніше повідомляв Прем'єр-міністр Арсеній Яценюк, наразі в Україні функціонує 35 терміналів, які дозволяють протягом місяця видавати до 30 тисяч паспортів, а з 15 лютого буде діяти 606 точок.

Очільник Уряду додав, що в 2015 році потрібно збільшити кількість виданих документів до 2,5 мільйона. Однак уже з самого початку почалися проблеми. У деяких пунктах почала виходити з ладу техніка.

СТИХІЯ

ЛИХИЙ ВІТЕР

В ніч на неділю лихий вітер повалив різдвяну ялинку на Вічевому майдані в Івано-Франківську. На щастя, ніхто не постраждав, але понищено прикраси. Біди накоїв вітер і в господарствах.

В Івано-Франківську по вулиці Берегова, 32 внаслідок поривів сильного вітру зірвано покрівлю з шиферу із двох балконів.

В Калуші по вул. Грушевського внаслідок сильного вітру частково зірване покриття з металічної бляхи над квартирою гр. 1963 р. н., в одноповерховому житловому будинку на 6 квартир. Перекриття між квартирою та горищним приміщенням не пошкоджено, передає управління надзвичайних ситуацій.

В Тисменицькому районі внаслідок несприятливих погодних умов (сильного вітру) було пошкоджено покриття житлових та адміністративних будівель у селі Підлісся – 3 житлові будинки та селі Хом'яківка – Будинок культури.

З НОВОРІЧНИХ ВІТАНЬ

Дорогі друзі!

Товариство української мови ім. Шевченка – США (ТУМ) щиро вітає вас і ваших рідних з Різдвом Христовим і Новим роком та бажає вам мужності й витривалості в цей бурхливий час.

Українські громади в усьому світі разом з вами переживають напружений стан в Україні, коли народові України доводиться захищати кордон своєї Батьківщини від ворожих нападів сепаратистів та Росії. Ми в Америці писали й телефонували до президента Обами, до сенаторів і до конґресменів, щоб Америка дала допомогу санкціями проти аґресії Росії і потрібною зброєю, що й увінчалося успіхом!

Ми переводили грошові збірки на поміч українським воякам та їхнім родинам; на потрібні медикаменти для потерпілих; на поміч осиротілим родинам.

Ми віримо, що ви переможете й український народ осягне краще економічне майбутнє та демократичний спосіб життя.

Протягом 2014 року було передано, крім гуманітарної помочі, кошти на видавничу діяльність «Просвіти», на стипендії для здібних студентів з бідних родин, які студіюють україністику, до Університету «Острозька академія» та через видавництво «Смолоскип» у Києві для студентів в Івано-Франківську, Харкові й Києві.

Ми щиро вшанували Тараса Шевченка в 200-ту річницю, брали участь у відзначенні голодомору 1932–1933 рр.

Бажаємо якнайкращих успіхів у вашій праці для добра України і її народу!

З Різдвом Христовим!

З Новим роком!

Професор
***Віра БОДНАРУК,** голова*

ЗУСТРІЧ ВЕТЕРАНІВ

Цьогорічна приємна імпреза українсько-американських ветеранів – представлення нового командира і членів управи на пост № 40 відбулася в Герок Крік клубі. Це також була нагода зібрати кошти на спорудження пам'ятника на честь українсько-американських ветеранів у Баунд-Бруку, Нью-Джерсі.

Промовці – командир посту № 40 Євген Томашоський та командир українсько-американських ветеранів у США Ігор Гронь представили нових членів управи та нового командира посту полковника Романа Рондяка. Головним промовцем під час урочистості були мер міста Норт-Порт, Джим Блюхер, який дуже прихильно ставиться до української громади, та полковник української армії Сергій Каленіченко, який перебуває в Mac Dill Air Force Base в Темпа, Флорида, з полковником Сергієм Назолою. Нагороду командира було надано проф. Вірі Боднарук, голові Товариства української мови, та д-ру Богданові Боднаруку за їхню багаторічну безкорисливу діяльність на користь української та американської громад.

Гості спілкувалися з офіцерами з України.

Прес-рефентура Товариства української мови ім. Т. Шевченка в США, Флорида

УКРАЇНЦІ У СВІТІ

УРОЧИСТИЙ КОНЦЕРТ СОФІЇ ФЕДИНИ

Осередок св. Андрія в Норт-Порті, Флорида, мав надзвичайну приємність у грудні вітати з концертом молоду співачку з України Софію Федину, яка брала участь у Євромайдані в Києві та Львові. Тема її виступу-концерту – «Україна сьогодні». На тлі відеокадрів з Майдану та барикад Софія співала з великим почуттям і запалом, захоплювала й чарувала співом присутніх. Вона коментувала події в Україні за останній рік з глибокою вірою, що боротьба за майбутнє України та її народу увінчається успіхом.

Софія Федина за своїх 30 років життя вже досягла неабияких успіхів. Вона виступає з концертами в різних країнах Європи, в Америці та Канаді.

Змалку була учасницею вокального ансамблю «Веселі черевички», який виступав у Франції, Німеччині, Чехії та Польщі. А з ансамблем народного танцю «Полуничка» Софія побувала у Франції, Мадярщині, Німеччині й Польщі. Вона закінчила музичну школу у Львові за класом фортепіано.

Софія навчалася у вокальному ансамблі «Галицька перлина» під керівництвом Лесі Самістри, а згодом творчо співпрацювала з народною артисткою України Марією Байко.

У 2005 році Софія стала єдиною учасницею від України на найбільшому Міжнародному форумі мистецтва в Единбурзі – фестивалі «Фриндж». Того ж року вийшов її перший компакт-диск – альбом колядок: «Іде звізда чудна»; в липні 2008 р. вийшов другий диск, збірка лемківських пісень «Там під гором... в моїм рідним краю»; в грудні того року, до відзначення 100-річчя Степана Бандери, вийшов 3-ій альбом «Буде нам з тобою що згадати» – збірка повстанських пісень. У 2012 році вийшов другий альбом лемківських пісень «Червена ружичка». Крім творчої праці, Софія осягнула неабиякі успіхи і в науковій роботі. Сфера наукових зацікавлень Софії – дослідження миру, вреґулювання міжнародних конфліктів, механізм встановлення і підтримання миру.

Віра БОДНАРУК,
Флорида, США

УКРАЇНА ЗАВЖДИ В МОЇМ СЕРЦІ, І ЗА НЕЇ Я МОЛЮСЯ

Я у церкві свічечку засвічу,
На коліна тихо припаду
І тобі молитвами засвідчу –
Як же я цю земленьку люблю.

Щоб на ній росла жовта пшеничка,
А над нею – небо голубе.
Боже, витри дітям сльози з личка –
Лиш про мир благаємо Тебе!

Просимо за воїнів хоробрих,
За їх сім'ї у тривожний час,
Кулю відверни від сердець добрих
І не сердься, Боже, ти на нас!

Ще молюсь за воріженьків наших:
Не верни їм бумеранґом зло.
Бо Твої слова підняли впалих,
В кого душа плаче, застигає кров!

А безсмертній нашій Україні –
Розв'язати руки всім від пут!
Отче наш, дай миру нам віднині,
Матінко Небесна, визволи від мук!

Цей вірш написала наша землячка Оксана Никифорук-Дашкевич – уродженка Городенківщини, яка вчилася й жила з 1975 по 1998 рік в Коломиї, закінчила шістнадцяте технічне училище, одружилася, народила трійко діточок, зробила свої перші кроки в літературному житті. Та відповідальність за майбутнє дітей змусили сім'ю виїхати в Італію в пошуках заробітку. В Марельяно знайшли роботу, яка дає можливість вивчити дітей, допомогти родині, доньки здобули вищу освіту, син Руслан навчається в інституті, здобуває професію архітектора.

Час швидко злітає, доньки вже самостійні й розділяють мамине захоплення поезією, літературою, тож перша ластівка – поетична збірка пані Оксани вийшла у 2011 році і з допомогою всієї родини, старша донечка Віталіна зробила художнє оформлення, а також організувала презентацію для широкого кола багатонаціональної громадськості Італії. Багато людей перекладали вірші на свої рідні мови й передали пані Оксані, щоб видати багатомовний збірник віршів.

Отак після цілоденної праці, коли сутінки заходять на італійську землю, пані Оксана схиляється над зошитом і записує свої вірші, роздуми, які нуртують в її душі, серці й думках, а їх назбиралося на кілька збірок поетичних, гуморесок, оповідань, спогадів про дитинство, яке так ностальгійно хвилює душу. Було воно хоч нелегке і не багате матеріально, але таке піднесено духовне: розкішна природа, народні й церковні пісні, Шевченкова поезія, книжки, театр (адже татко після роботи грав у народному театрі, і вся родина ходила на вистави, щоб побачити тата-артиста). Можливо, все це сформувало в ній не тільки любов до поезії, а й прагнення і вміння висловлювати свої думки віршовано, дякуючи своїм першим вчителькам у Городенці – Марії Зосимівні, Вірі Юхимівні та коломийської другої школи – Ользі Михайлівні, згодом – шістнадцятого технічного училища, які підтримували її любов до поезії, підказували, сприяли оприлюдненню віршів на різних заходах, у стіннівках, районних газетах, зокрема в Коломийській «Вільний голос».

Тож не дивно, що в Італії разом зі своєю родиною вступає до культурної асоціації «Калина», часто читає свої вірші, донечки організовують і оформляють культурно-релігійні свята, виставки картин, адже Віталіна – художник-модельєр, ведуча свят. Вже в Італії друкуються її вірші в «Українській газеті» (Рим), «Закордонній газеті» (США), журналі «Bella Arte» (Мілан). Так поетичне слово, заронене в серденько дитини батьками, виколисане Оксаною, вчителями, зросло могутнім деревом в душі й дає цілющі плоди, якими так щедро і щиро ділиться з людьми, яким так милі й близькі поетичні строфи поетеси.

Отака наша землячка, поетеса, просвітянка, яка хоч і живе в Італії, але корінням родовим живиться любов'ю до України й поетичними словами молиться до Бога за свій народ, за його щастя і долю.

Любов ХУДИК

***На фото:** Поетеса Оксана Никифорук-Дашкевич з чоловіком Ігорем Дашкевичем (м. Марельяно, Італія)*

ЦЕ – НАША ІСТОРІЯ

Урочиста Ювілейна Літургія. Зарваниця, 17 липня 1988 року

В ЄДНОСТІ З НАРОДОМ

(Продовження. Поч. у №№ 1, 2)

СПРОТИВ МОСКВИ

Настав 1989 рік. Боротьба за вільну державу і леґальну Греко-Католицьку Церкву все більш розгорталась. 7 лютого делеґація УГКЦ на чолі з Павлом Василиком відбула до Москви для переговорів, вимагаючи від центральної влади цілковитого визнання. Сподівались, що нові закони про свободу совісті, що мали вступити в дію, сприятимуть цьому. Але в травні 1989 року Київський митрополит РПЦ на прес-конференції у Львові в присутності голови Ради у справах релігій в УССР М. Колесника заявив, що новий закон не «реанімує уніатів» і, щоб українські греко-католики ходили до діючих римо-католицьких храмів. Мовляв, леґалізація уніатської Церкви може спровокувати зіткнення між православними та греко-католиками.

16 травня 1989 року, напередодні З'їзду народних депутатів СССР, в Москву знову приїхала делеґація УГКЦ в складі єпископів Павла Василика, Софрона Дмитерка, Филимона Курчаби та священиків Григорія і Миколи Сімкайлів, Володимира Війтишина, Тараса Сеньківа, Ігора Возняка та вірян, яка намагалась подати звернення до М. Горбачова, в якому спростували всі 160 політичних звинувачень у бік Церкви.

17 травня повинна була відбутись зустріч делеґації з Президією Верховної Ради СССР. Але представники влади не з'явились і єпископи та священики в знак протесту розпочали голодування, чим привернули увагу іноземних телеканалів і потрапили на перші шпальти світової преси. На наступний день з голодуючими зустрівся представник Президії ВР СССР, якому передали вищеозначене звернення. Після від'їзду делеґації, численні групи греко-католиків з Західної України, приїжджаючи до Москви продовжували акцію голодування протягом 4-ох місяців.

ПЛАН ІВАНА ПАВЛИКІВСЬКОГО

Навесні 1989 року активізувалась і церковна громада на Івано-Франківщині. В квітні 1989 року, за словами Івана Павликівського, він з групою однодумців поклав квіти на могилу Левка Бачинського на знесеному комуністичною владою старому цвинтарі за готелем «Україна». Тоді ж у нього виникла ідея провести тут панахиду на Зелені свята. Отримавши згоду від решти членів обласного КЗ УГКЦ, Іван Юркович поїхав до владики Павла Василика і отця Володимира Війтишина в Тисменицю, і вони погодили план підготовки до масового заходу. Потім утрьох на старій машині Володимира Війтишина поїхали до о. Миколи Сімкайла, а далі – до його брата Григорія у Надвірну. До підготовки залучили Петра Арсенича, Зіновія Думу, Романа Гладиша, подружжя Федора і Євдокії Ковтунів з с. Тарновиця Надвірнянського району, Михайла Василика з Іваниківки і його сина Михайла.

До підготовки проведення панахиди на старому кладовищі Івано-Франківська, де були поховані січові стрільці, а також відбувались масові розстріли українців НКВД в 1939–1941 рр. (під час розкопок поблизу тепершнього квіткового ринку знайдено біля 300 останків жертв), долучилась і група членів УГС.

За тиждень до Зелених свят, які припадали на 16 червня 1989 року, вони обговорили остаточне рішення про відзначення Зелених свят в Івано-Франківську, розподілили обов'язки. Місцем проведення підготовчої наради стала квартира Ярослава Водницького по вул. Карпатській, 10. Федір і Євдокія Ковтуни повинні були пошити 12 українських синьо-жовтих прапорів, спекти три калачі й сплести терновий вінок; Роман Круцик з Миколою Кобриним – виготовити березовий хрест; Іван Павликівський з Ярославом Водницьким – виготовити престіл на 12 отців з єпископом Василиком, розбірний хрест і випустити листівки. Також потрібно було закопати на цвинтарі металеву трубу, в котру можна було б вставити хрест, принести баняк з водою для освячення і ще ряд дрібніших справ.

ЯК ОТЕЦЬ МИКОЛА ПЕРЕХИТРИВ КАҐЕБІСТІВ

Каґебісти, які мали повсюдно своїх «сексотів», довідались про підготовку до панахиди в центрі міста й почали вживати заходи. Священиків на чолі з єпископом Павлом Василиком, які зупинились в Угорниках, було заблоковано співробітниками КҐБ. Миколі Сімкайлу вдалось вирватися з їхніх рук досить ориґінальним способом. Він сказав каґебістам, що хоче вийти по нужді. Ті повели його до стайні. Там отець Микола через вікно з протилежного боку вибрався надвір і втік. На попутному транспорті доїхав до автомобільного моста через р. Бистрицю Надвірнянську. Далі дорога була перекрита. Він був у спортивному костюмі і робив вигляд, що здійснює ранкову пробіжку. Оминувши міліцейські кордони біля кінотеатру «Космос» і злившись із натовпом, отець Микола пройшов на територію цвинтаря.

Біля могили композитора Дениса Січинського його очікувала дружина третього брата Василя – Марія, яка подала пакет з фелоном, ризами і мантією. Микола Сімкайло швидко перевдягнувся для відправи. Прапори, стіл і престіл з машини членам комітету захисту Греко-Католицької Церкви винести не вдалось. Більш ніж на годину був затриманий у Ямниці поїзд зі Львова, яким їхали люди на підтримку місцевих патріотів. Тисячі людей йшли до визначеного місця з усіх боків, з окремих балконів лунали гасла «Слава Україні!». Незабаром вся територія колишнього кладовища була вщент заповнена людом.

За словами одного з фундаторів обласного громадського об'єднання «Поклик нації» Степана Шпортюка, який в той час працював начальником відділу на меблевому комбінаті, перед вихідними директор комбінату, комуніст І. М. Семенюк скликав нараду і сказав, що всі працівники контори, начальники цехів, відділів, майстри, бриґадири і найкращі робітники повинні в неділю 16 червня прийти до готелю «Україна» на 10 годину ранку для участі у важливому заході. Що це буде за захід він не пояснив.

Михайло ФРЕЇК,
завідувач МК «Дем'янів Лаз»

(Далі буде)

З РОСИ І ВОДИ!..

ВІТАЄМО!

Івано-Франківські обласне та міське об'єднання ВУТ «Просвіта» імені Тараса Шевченка щиросердечно вітають з 65-річчям

ПУТЬКА ОРЕСТА АНТОНОВИЧА

– заступника голови міського об'єднання товариства «Просвіта», священика.

Прийміть від нас, просвітян Івано-Франківська і краю, слова вдячності за Ваш особистий внесок у боротьбу за здобуття національної незалежності України, у консолідацію патріотичних сил Держави та розвиток і утвердження української мови.

Тож хай збудуться Ваші найзаповітніші мрії! Хай помножиться віра в українську націю! Енергії, творчої наснаги й успіхів Вам на ниві духовного відродження історичної пам'яті та нашої національної культури! Щиро бажаємо Вам найбільшого земного скарбу – міцного здоров'я, довголіття, Божого благословення, натхнення і поступу в плідній діяльності на благо Української держави, здійснення всіх задумів, миру, злагоди, душевної гармонії, сонячних днів, щоденних гараздів і всього найкращого.

Хай Мати Божа покриває Вас своїм омофором, а Господь додає наснаги, щоб не зупинялись Ви на життєвій дорозі, йдучи вперед до поставленої мети.

Многая і благая Вам літ, плідної праці собі на честь, а Україні та родині на добро і славу!

Голова ОО ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка Степан ВОЛКОВЕЦЬКИЙ, голова ІФ МО ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка, професор Василь БОЙКО, відповідальний секретар ІФ МО ВУТ «Просвіта» ім. Т. Шевченка Наталія СИНИЦЯ

ТАЛАНТИ

ТАНЦЮЄ «РАДІСТЬ»

Більш як 35 років тому знана танцівниця Гуцульського ансамблю та багатьох танцювальних колективів полишила професійну сцену і присвятила себе дітям, організувавши при колишньому Палаці піонерів (тепер – Центр дитячої та юнацької творчості) танцювальний гурток сучасного танцю.

Любов Василівна Харебіна, завжди молода й енергійна, разом зі своїми вихованцями заслужили звання зразкового за активну концертну діяльність, перемоги в конкурсах, представлення краю та України в багатьох державах світу і підтвердження звання новими креативами.

За цей час в «Радості» пізнали ази танцювального мистецтва сотні дошкільнят і дітей шкільного віку. Сотні вихованців пов'язали своє життя з професійними танцювальними колективами як танцюристи, керівники колективів, балетмейстери, чимало закінчили вищі школи, захистили звання маґістрів, кандидатів мистецтвознавства, удостоєні високих державних відзнак і звання заслужених. Не дивно, що колектив щороку поповнюється. Адже Любов Василівна знає, як зацікавити діточок до танцю, має материнські почуття, бо сама, сирота, знає, як дитина потребує теплого ставлення, уваги, поради й можливості показати себе. Тому в «Радість» приходять з покоління в покоління, вже колишні випускники приводять своїх правнуків, щоб вони навчилися танцювати, мали можливість цікаво проводити своє життя, пізнаючи радість від свого внеску в успіх колективу.

Тож у ювілейному концерті, який проходив у філармонії, виступали десятки колективів, викладачі ПНУ ім. В. Стефаника Василь Шеремета і Юрій Скобель (керівники ансамблю «Дивоцвіт»), Марина Хохрякова (керівник танцювального гуртка «Медитація» ЦДЮТ), Ірина і Віталій Микицеї (керівники колективу бального танцю «Престиж»). Усі вплели яскраві танці в ювілейний концерт, який приніс багато радості гостям.

«Радість» розпочала новий рік новими концертами, а це – запорука молодості, енергії, життєвого успіху й довголіття! Радості Вам, Любо Василівно, і всі учасники. Даруйте людям свої запальні танці, створюючи гарний настрій.

Любов ЗОРІНА

НАШІ СВЯТА

РІЗДВО В «ДЕМ'ЯНОВОМУ ЛАЗІ»

У меморіальному комплексі відбулась молодіжна акція «Різдво в «Дем'яновому Лазі». Організатори проекту – музей «Дем'янів Лаз» (завідувач – Михайло Фреїк), обласний Музей визвольної боротьби ім. С. Бандери (директор – Ярослав Коретчук), обласне історико-просвітницьке товариство «Меморіал» ім. В. Стуса (голова – Степан Каспрук), обласна організація «Патріот України» і Громадянський корпус полку «Азов» на Прикарпатті (голова – Сергій Сивачук), осередок «Пласту» Української гімназії № 1 (виховник – Володимир Половський, директор гімназії – Ігор Дейчаківський), монастир Святої Трійці в Дем'яновому лазі (ігумен – о. Василь Коваль), бюро з питань екології УГКЦ (очільник – доктор Володимир Шеремета), обласний еколого-натуралістичний центр учнівської молоді (директор – Тамара Ґудзик) та Загвіздянська ЗОШ І–ІІІ ступенів (директор – Петро Маліборський).

Розпочалась акція з молитви і слів Божого благословення на добру справу, яку провів старший ієромонах місцевого монастиря отець Антоній. До учасників і гостей акції звернувся завідувач музею Михайло Фреїк, який оголосив програму заходів, зокрема фестиваль вертепів, безкоштовні екскурсії музеєм, зустрічі з учасниками національно-визвольних змагань і розкопок місць масових розстрілів на Прикарпатті, прикрашання живої ялинки пам'яті жертв комуністичного терору на Прикарпатті у 1939–1941 роках і святкова різдвяна трапеза (власноруч спечені дівчатами з Громадянського корпусу полку «Азов» солодощі, фрукти і карпатський чай). Відкрив фестивальну програму вертеп Першої української гімназії. Далі був виступ колективу музею «Дем'янів Лаз» на чолі з п'ятирічною донькою доглядача музею Ірини Гаврилишин – Діаною, який завершився поминальною молитвою за всіма українцями, які загинули у війні на Донбасі.

Після цього учасників у приміщенні музею зустрів антикомуністичний вертеп братчиків Києво-Могилянської академії, керівником якого є Остап Українець, колишній випускник Української гімназії № 1 Івано-Франківська. Палко вітали присутні й дитячий вертеп Загвіздянської школи, виступ якого супроводжувався мультимедійним показом спеціальної програми «Різдвяна феєрія». Цей чудовий виступ готували ентузіасти-педагоги: Світлана Юріївна Гордюк, Марія Теофілівна Калакура і Галина Іванівна Михайлів.

Разом із учасниками вертепів різдвяні колядки співав зал. З особливим трепетом звучала коляда «Сумний Святий вечір в сорок шостім році» у виконанні зведеного хору кураторів і почесних гостей свята: організатора багатьох розкопок місць масових розстрілів наших краян органами НКВД, члена правління «Меморіалу» Івана Павликівського; голови Всеукраїнського братства вояків ОУН–УПА, депутата обласної ради Богдана Боровича; онуки січового стрільця і вояка ОУН–УПА Юрія Хомина (псевдо – Скала), який загинув на сибірській каторзі перед Різдвом 1946 року, яка сама народилась на спецпоселенні в Сибіру – Ольги Юсип; родича сотника УГА Григорія Голинського і сотника УПА Мирослава Симчича, активного учасника Майдану 2013–2014 років – Василя Симчича, що був поранений 20 лютого 2014 року, а зараз записався до резерву полку «Азов»; члена правління «Меморіалу», голови обласної організації «Патріот України», координатора Громадянського корпусу полку «Азов» на Івано-Франківщині Сергія Сивачука; провідного наукового працівника Музею визвольної боротьби ім. С. Бандери, керівника розкопок біля села Пшеничники Тисменицького району Василя Тимківа; директора школи села Загвіздя Петра Маліборського; уродженця села Павлівка Тисменицького району, який довгі роки живе в місті Путивль Сумської області, колишнього вчителя Василя Маланюка та інших.

Цікаву і змістовну екскурсію музеєм провів старший науковий працівник Володимир Бакала. Опісля всі вирушили до священних могил меморіалу, щоби вшанувати пам'ять полеглих героїв і прикрасити живу красуню-ялинку власноруч виготовленими на заняттях гуртка «Основи біоетики» обласного еколого-натуралістичного центру учнівської молоді, який веде пані Ірина Кухар, з природних матеріалів іграшок, гірлянд і вінків до могил. Допомагали учням їхні старші товариші з організації «Патріот України». Цю ялинку молоді «Патріоти» ще минулого року назвали бандерівською.

Різдво в «Дем'яновому Лазі» не залишило байдужим нікого. Засновники проекту мріють про розширення географії учасників акції в наступному році. Бо на Різдво ми славимо Христа, славимо героїв. Вони завжди разом з нами в наших думках і справах.

Михайло ФРЕЇК

ВАРТО ЗНАТИ

ПІДТРИМАЙ СВОЄ СЕРЦЕ

Наш спосіб життя, в основі якого є нестача фізичної активності й незбалансованість раціону, підвищує ризик розвитку багатьох захворювань серця. За словами дієтологів, можна виправити ситуацію, додавши до раціону десять продуктів, які є надзвичайно корисними для нашого серця. Отже, цими продуктами є:

Злаки зменшують ризик виникнення інсульту, тому що клітковина, що міститься в них, бореться з підвищеним холестерином, інсуліном та цукром у крові. У результаті судини краще виконують свої функції. Дієтологи кажуть, що й звичайний овес володіє унікальними властивостями (у ньому містяться вітаміни, клітковина, марганець, селен, магній, бета-глюкан, що знижує рівень холестерину).

Оливки допомагають знизити тиск і ймовірність виникнення холестерину, а висока концентрація фенольних сполук прибере запалення, запобігатиме утворенню тромбів, до того ж, вони містять велику кількість вітаміну Е і мононенасичених жирних кислот.

Риба за рахунок вмісту кислоти омега-3 знімає запалення та зменшує ймовірність утворення тромбів.

Зелені **листові овочі** контролюють кров'яний тиск, а вітаміни й мінерали оберігають нас від діабету і зменшують рівень гомоцистеїну – амінокислоти, яка, накопичуючись, шкодить внутрішнім стінкам артерії.

Соя корисна завдяки вітамінам, протеїну, мінералам, що захищають від серцевих нападів й інсультів. Соєвий білок запобігає розвитку серцево-судинних недуг, знижуючи рівень тригліцеридів і холестерину.

Мигдаль вирізняється високим вмістом мононенасичених жирів, вітаміну Е, магнію, калію, білків і клітковини.

Шоколад здатний покращувати роботу серця, за рахунок флавоноїдів він знижує проґресування атеросклерозу й ішемічної хвороби серця, реґулює артеріальний тиск і відновлює активність тромбоцитів, від яких залежить згортання крові.

Також корисними для серця є **помідори** (у них багато вітаміну А і С), **голубика** (присутні антиоксидант антоціан, клітковина, вітамін С), **яблука** (запобігають зворотньому всмоктуванню).

За матеріалами Інтернету

ІМЕНОСЛОВ

ТАЄМНИЦІ ІМЕНІ

ПАРАСКА

Ім'я Параска було донедавна одним із найпоширеніших серед східних слов'ян. Походить воно від грецького слова параскеве (приготування, очікування). Цим словом греки називали переддень щотижневого свята – суботи (від «шаббат»). Слово це згодом стало мало не синонімом назви п'ятого дня тижня – п'ятниці.

Наймення має кілька відмінних форм: Прасков'я (у росіян), Параскева, Параска, Парася, Парасинка тощо. До родини цього наймення належить кілька прізвищ: Паращук (Ращук), Парасюк, Паращенко, Параскевич, Парасунько.

ЛЮБИ І ЗНАЙ СВІЙ РІДНИЙ КРАЙ...

КАЛЕНДАР ПРОСВІТЯНИНА

СІЧЕНЬ

(Закінчення. Поч. у № 1,2)

26 СІЧНЯ

160 років від дня народження **Ганни Павлик** (1855–1928), громадсько-культурної діячки і письменниці, активної учасниці жіночого руху в Галичині, сестри письменника Михайла Павлика, уродженки с. Монастирське (тепер – у складі м. Косів).

110 років від дня народження **Петра Маркіяна Ісаїва** (1905–1973), журналіста, історика, педагога, громадського діяча в діаспорі (США), члена НТШ, уродженця с. Ліски тепер Коломийського району.

105 років створення Гнатом Хоткевичем самодіяльного **Гуцульського театру**.

75 років від дня народження **Василя Попадюка** (1940–1991), майстра гри на народних інструментах, народного артиста України, уродженця с. Мишин Коломийського району.

70 років від дня народження **Євгена Романишина,** заслуженого лікаря України, відомого громадського діяча, заступника голови обласної «Просвіти».

29 СІЧНЯ

День пам'яті героїв Крут.

30 СІЧНЯ

120 років від дня народження **Василя Залуцького** (1895–1973), графіка, скульптора і живописця, члена УСС, уродженця с. Залуччя тепер Снятинського району. Помер і похований в Канаді.

31 СІЧНЯ

180 років від дня народження **Ксенофонта Климковича** (1835–1881), письменника, журналіста і громадського діяча, співредактора журналів «Вечорниці», «Правда», редактора журналів «Мета» (1863–1865), «Основа» (1871–1872), уродженця с. Хотимир тепер Тлумацького району.

Підготував ***Петро АРСЕНИЧ***

Всеукраїнське об'єднання Союзу українок з глибоким сумом сповіщає, що на 84-му році життя відійшла у вічність колишня каторжанка радянських концтаборів, активістка Всеукраїнського товариства політв'язнів і репресованих, Союзу українок, просвітянка і наша краянка

ІРИНА СТРОЦЬКА.

Народилася в Коломиї у квітні 1931 р. в українській родині службовця Миколи Ліщука. І батько, і мати – Ганна Гуцуляк – були глибоко віруючими людьми, щирими патріотами своєї землі. В такому ж дусі виховали доньку Ірину. Змалку вона була під захороною сестер-василіянок. З шести років вчилась у «Рідній школі», а також – у музичній. Дитинство тривало до початку Другої світової війни, коли Гітлер і Сталін напали а Польщу. Західну Україну захопили совіти. Почався терор і репресії проти всіх українців і, насамперед, інтеліґенції. Жертвою його впав і батько Микола. Радянська влада отруїла дитячі душі страхом, який став ще більшим з початком німецько-радянської війни.

Але багатьох він спонукав до боротьби. В 1945 р. Ірина стає членом ОУН і працює у підпіллі. Та 19 жовтня 1948 р. її заарештовує НКВД, а військовий трибунал засуджує на 25 років концтаборів. Заслання вона відбувала у заполярній Воркуті, а з 1951 р. – у Мордовії. 1954 р. її звільняють і вона живе на поселенні разом з мамою.

Після багатьох поневірянь Ірина Ліщук-Строцька повертається в Івано-Франківськ, працює вчителькою музики, а потім – викладачем у Музичному училищі ім. Д. Січинського. З проголошенням Незалежності засновує і стає організаторкою хору Союзу українок, який став пропаґандистом української пісні й духовності. Разом із чоловіком Ярославом Строцьким виховала двох синів.

Ірина Строцька була доброю, щирою людиною, любила молодь і гуртувала її довкола себе.

Союзянки, просвітяни краю щиро співчувають родині з приводу тяжкої втрати. Вічна їй пам'ять і пухом українська земля.